

ELLENZÉK

A MISKOLCI FÜGGTELENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCAS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Mályben: Egész évre . 10 K	Vidékre: Egész évre . 12 K	Dr. HEBRONY JÓZSEF	Széchenyi-utca 36. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél évre . . . 5 „	Fél évre . . . 6 „	Szerkesztő	A lap megjelen
Negyed évre 2-50 „	Negyed évre 3 „	FRANK ZOLTÁN.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.			

Elvégeztetett.

Miskolc, 1905. febr. 1.

(fz.) Lezajlott tehát nálunk is kedden fenségesen, szépen és a legteljesebb diadallal az alkotmányért való küzdelem országos harca

Győztünk!

Elvégeztetett tehát nálunk is a kiprovoált nemzetakarainak megnyilatkozása . . .

Bizony Ákos és dr. Leitner Adolf kedd óta városunk északi és déli kerületének országgyűlési képviselői, a „Messiás“ és a „némaságában legnagyobb Kálmán“ pedig egyik leghivebb és leghangtalanabb csatlósa a geszti „Kimulott“-nak, csufosan elbuktak.

Utolsóknak maradtunk ez országos küzdelemben, — mondá Kossuth apánk dicsőséges fia — de elsők lettünk a győzelemben, úgy, ahogy ő azt várta és kívánta is tőlünk.

Pedig nagy, hatalmas és rettenetes küzdelem volt ám ez!

Pénz és ezerrendű befolyás kísértgető és fenyegető ördöge tobzódott derék, becsületes és hazafias polgárságunk felett egyfelől, hogy szavát és lelkiismeretét kelepcebe ejtse, míg másfelől a haza jövődjé jobb sorsának eszménye lebegett az önzetlen honfi lelkek előtt s az ország

szeme is rajtunk függött, mintegy azt kérdezve tőlünk: no most mi is lesz hát!?

Hát az lett, ami hozzánk egyedül illett, hogy legyen; az lett, amit az ország akarata nekünk is egyedül csak megismételni kellett; az lett, amit szívünk sugallt, hazafias becsületünk parancsolt és amit ország-világ is méltán elvárt tőlünk: otthonunk szűk határain belől kivertük mi is a politikai és kormányzási korrupció sötét lovagjait.

Hála érte a Gondviselésnek; de hála, dicséret és dicsőség is illeti érte városunknak a hazafiasságban tántoríthatatlan polgárait.

Dicséret és tisztesség a velünk bátran egy nézetet vallott különböző tisztviselőknél és vasutasoknak is különösen, kik szabad haza szabad polgáraihoz híven, méltóan és megfélemlíthetetlenül, de meggyőződésük sugallmát követve, adták le szavazatukat az urnánál akkor, mikor minden egyes szótól a nemzet jövődjé és egyetemes jólétének jobb sorsa függött.

A nemzet pedig városunkkal együtt megtette kötelességét.

Amint az kieroszakoltan kivántatott: **megnyilatkozott!**

Es oda adta szavával akaratát is bizalma bizományosainak: **képviselőinek!**

Szerte az országban és nálunk is. És

a mi derék, puritán jellemű képviselőink, Bizony Ákos és dr. Leitner Adolf a választás után is, Isten szabad ege alatt is újból kijelentették: hogy ígéretüket — a haza és népjólétért való képviselői munkálkodást — ördögön-poklon, vészen és viszályon át, de meg fogják tenni mindig és mindenkoron.

A magyar függetlenségi elvek jellegével adta kezükbe a választók bizalma szívtőltenül a függetlenségi elvek dicső, szükséges és a nemzeti erkölcsi és anyagi fejlődés szempontjából egyaránt a magyar nemzetre csak haszonnal járó szent lobogót; és úgy is fogják azt majd visszaadni, ha majd ideje eljő és megbízatásuk lejár.

És mi el is hisszük nekik ezt a felesleges kijelentést és magasztos fogadást.

És most már mindenestre rajtuk a sor.

Mi átadtuk szavunk és akaratunk, az ő kötelességük immár: a tett, a munka.

Évezredekén át páratlan fenköltésű és fényességű volt ez a nemzet mindenkor a királyhűségben.

És évszázadok óta mégis mindig, de mindig hűbéressé akarták tenni a Trón gonosz lelkű és kufár tanácsadóit.

Tenger vér és tenger pénz folyt el már a magyar királyságnak a magyar nemzet által megalapított szentséges esz-

TÁRCA.

A bányamérnök.

Írta: Váncza M. Emil.

Csunya borus reggel volt. A hegyeket nehéz köi álta meg s a homályos oldalban csak a bányá óriás szája feketélt. A sápadt, beesett arcu munkások fáradtan tüntek el egyenként a bejáratnál, hogy ott a csillagó, — bűnre csábító arany birodalmában ismét lemorzsoljanak életökből egy napot, — talán az utolsót . . . Berényi Alfrédnak az új mérnöknek is ez jutott eszébe, mikor a faincskából besétált a tárnához. Maga sem tudta, hogy gondolt erre éppen most, hiszen évek óta a bányák világában élt; de ez a vidék különben sem tetszett neki. — Megállt, hogy egy cigarettára gyujtsou s végig nézett a völgyön; a látvány csakugyan nem a legszebb volt, lehet, hogy csak neki, — ki még ezt a vidéket nem látta tavasszal virágpompájában, — de határozottan azt a benyomást tette, hogy itt a nyomor igen nagy lehet. A házak bedölt palánkjai, félre csuszott fedelei, nagy mégre mutattak és hozzá a mogorva idő rossz kedvű, hallgatag emberek még inkább lehangolták. Valami szokatlan előrzete volt, ami a beja-

rathoz ért, önkénytelenül a hagyományos „szerecsse fel“ üdvözlésre pillantott.

Szinte megkönyebbült, látva a nyugodtan dolgozó munkásokat. Mikor az egyik erkélyszerű helyről letekintett, igazán felséges kép tárult szeméi elé. A mélyben dolgozó emberek apró gnómok gyanánt sűrűgtek forogtak s csakányúéseik tompa zaját alig zavarta meg az itt-ott leomló törmelék dübörgése. A bányászlámpák imbolygó fénye, mint megannyi ragyogó szentjánosbogár, mozgott ide-oda, megvilágítva egy-egy pillanatra a homályban nyüzsgő bányászokat. Berényit is meglepte ez a panoráma. Sok helyen járt, beutazta a külföld minden nevezetesebb helyét, de mégis gyönyörködve állt meg, hogy szemlélje a lábai alatt eiterülő életet . . .

Gondolataiból Kovács, az öreg bányász szavai zavartak fel.

— Mérnök ur — kezdte tudálékosan — az Illés tárnában rözegés hangzik, mintha omlás kezdődne.

Berényi egy pillanat alatt át látta a helyzet komolyságát. A veszélyeztetett pont egyike volt a legrégebb tárnaknak s a végen most is mintegy 60—70 ember dolgozott. Ezeket okvetten fel kell hívni, mert ha leomlik ez a vész, mindnyájan elpusztulnak. — Mire a jel-

zett helyre ért, már nagy csapat munkas áll-dogált ott s aggodalmas arccal hallgatta a belőlről elő törő dübörgést. A bent dolgozók, úgy látszik nem vették észre a fenyegető szerencsétlenséget, mert még mindnyájan lent voltak.

— Valakinek értesíteni kell őket! — parancsolta a mérnök, de nem mozdult senki sem, hogy életét kockáztassa.

— Nincs veszteni való időnk! — kiáltotta — nem lehet hetven embert a biztos pusztulásnak hagyni! — s ezzel maga rohant be a veszélyes helyre, hol talán a következő percben már összetört tagokkal fog a sziklák alatt feküdni.

A kiut állókat néma meghatottság fogta el, látva a kötelesség teljesítés e szép példáját. Még magokhoz sem tértek a meglepésből, mikor a tárnából fűlsiketítő robaj hangzott. Mintha az utolsó ítélet jött volna el; mintha a föld megelelve az ember kapzsiságát, el akarna pusztítani mind azt a merészt, ki meg meri bolygatni rétegeit, úgy megrázódott az egész terület. A legöregebb bányászok is dermedten álltak a szerencsétlenség hatása alatt.

Óráknak tünt fel az a pár perc, melyet néma esőndben töltötek el. — Most már nem

ményeért; és mégis tenger keserű köny és tenger garázdálkodás erkölcsi és anyagi nemzeti javaink felett jutott ki osztályrészsül viszonzásul érte nekünk, hűségünk és áldozatkészségünkért.

De azért még ma is csak mindig becsületes, nyílt és törvényes eszközökkel küzdünk, alkuszunk és harcolunk tovább azért, *ami a miénk!* . . .

De hát van-e és volt-e még a föld kerekéségén csak egyetlen nemzet is, amely ezt a harcot még valaha nagyobb türelemmel és önmegtartóztatással végigharcolta volna! . . .

Nem volt és nem is lesz soha! Nemzeti sorsunk tizenkettedik órája ütött.

A kerek föld összes kincséből nekünk csak „*hazánk*“ van s a kerek föld összes kincséből nekünk több ezen kívül *nem is kell!*

Nagyhatalmi álmok: politikai cafrang nekünk; az nekünk nem kell s a mi etnográfiai izoláltságunkban a világ népei között soha nem volt, de nem is lehetett *ésszerű* ideánk és a népek életében sorsrendelte hivatottságunk.

Elég nagyhatalom vagyunk mi magyarok önmagunknak, ha tökéletes és teljessé fejlődik ki mindenrendű nemzeti kulturánk és a fejlődésünk talpköve: a magyar nemzeti alkotmány és közjogi helyzetünk Ausztriához.

Itt az ideje, hogy úgy legyen. Előre! Éljen Bizony Ákos, éljen dr. Leitner Adolf! . . .

A képviselőválasztás Miskolcon.

Miskolc, február 1.

Az egész országnak ránk irányított, feszült érdeklődése mellett s önmagunkat teljesen igénybe vett, lázas harc közepett folyt le nálunk, városunk északi és déli kerületében kedden, január hó 31-én, a képviselőválasztás.

És eleget is tettünk teljes dicsőséggel, a fölünk méltán elvárt hazafias kötelességnek, mert mindkét kerületben jelöltjeink lettek hatalmas többséggel a győztesek. Az északiban Bizony Ákos Tisza István gróf ural szemben és a déliben dr. Leitner Adolf, városunk egyik kitűnőségével (!) Soltész Nagy Kálmánnal szemben.

hangzott fel több moraj. Az öregebbekkel elől lassu léptekkel indultak a vész szinbelyére. — Alig száz lépésre a bejáratától, hatalmas köomlás zárta el az utat, ki tudja mit találnak megette, ha majd sikerül áttörni. — Nem volt sok meggondolni való; a csákányok bevágódtak, a csillék egyhangu zugással kezdtek a törmelékkel el hordani. — Hátha még lesz akin segíteni kell! . . .

Berényi mikor felnyitotta szemét, tompa sötétségben találta magát. Fel akart állni, de alig birt. Csak lassan lassan tudott visszaemlékezni a történetekre, arra emlékezett, hogy az omláskor egy kő fejét érte s ettől fogva elvesztette eszméletét. Hogy mennyi idő óta fekkent így, nem tudta, gyufát keresett, hogy óráját megnézzé — az állt; a lámpájából is egészen kiégett az olaj; — ebből látta, hogy több mint 24 órája van már a föld alatt.

Hát a többiek? Ez a kérdés cikázott át agyán, azokat talán el temette az omladék?

Ahol ő volt, az alig lehetett 10 lépés hosszú, 4 lépés széles hely. Már itt is érez-

Tehát győztünk s kivertük utolsó buvó és menedékhelyükből is az alkotmánytiprás és önimádás érdeklővágjait.

A geszti nagy pedig hazabujt Gesztre, hol kegyeres pajtásaival vadászik. Ugy adja, mint mikor az utszéli toprongyos cigány fty-mál s az erősebb, tisztesebb és jóra valóbb háta mögött félvállról és gunyos, lenéző fö-lénynyel azt mondja; „*paraszt!*“

A geszti szánandóan nagy ur tehát vadászik s úgy adja, miutha soha nem is törődött volna az egész politikával.

Pedig hatalmaskodást nyújtó alkalmáért úgy törte magát, mint az éhes koldus a kenyérért s a kapzsi fősvény az aranyért.

Volt, nincs és nem is lesz többé soha! Az imádott „*Messiást*“ letörte és agyontiporta önzeke és vak, vérbeborult szemü örülete egyaránt, saját magát; vele tartott szolgálhadával és kegyeres cimboráival együtt.

Magyarország *kiarendálása* pedig most már, — reméljük — de egyszer és mindenkorra meg is szűnt.

Ami a választás napjának egyéb eseményeit illeti, azt részletesen alább adjuk.

Kedden fellobogozott városunk külső képc rendkívül mozgalmas és élénk volt egész napon át a késő éji órákig egyaránt.

De hogyan is ne, hiszen nemcsak képviselőket választottunk, de Tiszát és egyik leg-hivebb udvaroncát, Soltész Nagy Kálmánt is ki kellett buktatnunk onnan, hová a közbizalom nevében és annak rovására ültették be becsességüket.

Nos, az meg is történt. A kibuktatás munkájának egész napi harca pedig rendkívül kitartó, buzgó és szívvel-lélekkel átértett és együttes is volt, dicséretére legyen az lelkes és hazafias polgárságunknak feljegyezve.

Egész nap tartott a futkosó kortesek, szavazatokat vivő zászlós kocsik jövése-menése, talpon volt hangos érdeklődéssel és feszült várakozással az egész város, de azért semmi, de semmi sem zavarta meg a nap komolyságát, méltóságát, ami méltán dicséri is városunk polgárságának józanságát, tisztességét.

Késő éjjel cirkáltak apró rendőr, csendőr és katonai őrzérek, de igazán a szó teljes értelmében semmi dolguk sem akadt. Annál kevésbé a választási helyiség közelében s

hető volt a nyomasztó zárt levegő. A szomszúság is gyötörte, de ennek dacára a nagy kimerültség, sajátságos bágyadtságot okozott. A halálfelelemnek nyomát sem érezte, csak oly nagy foku eltompultságot, hogy pár pillanatra mulva ismét elnyomta az eszméletlenséghez inkább hasonló mély álmom . . .

— Él! E kiáltásra nyitotta fel szemét Berényi. Zavartan nézett maga körül. Egy szobában feküdt, mellette egy öreg paraszt ember állt, ki ecettel dörzsölte halántékait; előbb nem tudta mi van vele s csak lassan tért vissza a rendes gondolkodása. Kérdésére nagy böbeszédűséggel mondta el az öreg a történeteket. Ő rá két nappal a szerencsétlenség után találtak. Eszméletlenül feküdt úgy hozták ki a munkások s a több mint egy napig tartó élesztgetésnek csak ma volt sikere. A többieket, kiket egy alig három méter széles omlás választott el tőle, szintén megmentették még az nap, mikor őt. Berényi megkönnyebbülve dőlt vissza párnájára.

még inkább a kaszárnyákban egész napon át készenlétben tartott rettenetes, de főlösi leges katonai készenlétnek.

Fél nyolc óra is alig volt még, de a pártok urnához vonulása már kezdetét vette.

Elsőként az északi választókerület Bizony-pártja vonult fel zászlója alatt a tűzoltó lakatanyai választó-helyiségbe, hol a választási elnök: dr. Molnár Gyula, helyettes elnök: dr. Frankfurter Sándor, jegyző dr. Kovács Lajos, helyettes jegyző dr. Flamm Dezső volt.

Ezután következett az északi kerület Tisza pártjának felvonulása s reggeli 9 órakor az északi kerületben kezdetét vette a szavazás.

A déli választókerületben elsőnek Görgey László és Szabó Gyula alelnökök vezetése alatt Soltész-párt vonult fel, a választási helyiséghez, hol Kozma Elek választási elnök reggeli 9 órakor hirdette ki a választás megkezdését, mely ideig zászlói alatt a lelkes Leitner-párt is felvonult. A déli kerület választási tisztviselői voltak még: helyettes elnök Batty Gyula, jegyző dr. Sugár Jakab, helyettes jegyző: dr. Kérészy Barna.

Az északi kerületben 1142 szavazat van. Ebből délelőtt fél tíz órakor 80 szavazat adott be és pedig:

Bizony Ákosra	40
gr. Tisza Istvánra	40

D. u. 3 órakor:

Bizony	330
Tisza	330

Fél 5 órakor:

Bizony	402
Tisza	383

Este 6 órakor:

Bizony	507
Tisza	398

Elnök a zárórát — miután Tisza választók nem jelentkeztek — esti 7 órára tüzte ki.

A záróra letelvé,

Bizony Ákosnak	542
gr. Tisza Istvánnak	404

szavazata volt, így *Bizony Ákos* 138 szótöbbséggel Miskolc északi kerületének országgyűlési képviselőjévé választatott.

Az eredmény kihirdetése után dr. Molnár Gyula egy küldöttséget menesztett a megválasztott képviselőért.

Bizony Ákos, ki a küldöttséggel rövid idő múlva megérkezett, Molnár Gyula dr. választási elnök fogadta s átnyújtotta neki a kerület mandátumát gyönyörű beszéd kíséretében, majd Kovács Lajos üdvözölte lelkesen Bizony Ákos, mint a kerület megválasztott képviselőjét, kinek a választó polgárság nevében egy babérkoszorút nyújtott át, melyre Bizony Ákos meghatóttan és remek köszönő beszéddel válaszolt.

Este 9 órakor a Bizony-párt választói óriási lelkesedés között zászlók alatt tüntető felvonulást rendeztek, mely alatt lelkesen éljeneztek Bizony Ákos s énekelték szivből fakadt nagy érzéssel a „*Kossuth*“-nótát. A tüntető körmenet a legnagyobb rendben folyt le. Fél tízkor 400 terítékű közvacsora volt a Korona-szálló alsó termében, hol Bizony Ákos, Sturman György, dr. Kürz Jakab, Pfliegler Ferenc és mások tartottak rendkívül hatásos beszédeket.

A déli választókerületben 1477 szavazó van. Ebből délelőtti fél tíz óráig beadatott 60 szavazat.

És pedig:

dr. Leitner Adolfra 30
Soltész Nagy Kálmánra 30

D. e. 11 órákor:

Leitner 80
Soltész 80

Déli 12 órákor:

Leitner 120
Soltész 120

Délután 3 órákor:

Leitner 240
Soltész 240

Este 6 órákor:

Leitner 380
Soltész 380

Este 8 órákor:

Leitner 471
Soltész 471

Este 9 óra 40 perckor:

Leitner 553
Soltész 539

Elnök — miután Soltész-szavazók már nem jelentkeztek, a zárórát 10 óra 40 percre tűzte ki.

A záróra letelvéen,

dr. Leitner Adolf 636
Soltész Nagy Kálmán 548

szavazata volt, így dr. Leitner Adolf 88 szót többséggel Miskolc déli kerületének országgyűlési képviselőjévé választatott.

A választás eredményének kihirdetése után a rendkívüli lelkesedésben volt választók száza a Korona elé vonultak, hol dr. Leitner Adolf és Bizony Ákos az erkélyről gyűjtő hatású beszédeket tartottak az öröm mámorban uszó derék választókhoz, kik még a késő éj óráiban is a Kossuth nótát dalolva és éljenezve, de teljes rendben járták be a várost.

Nem mulaszthatjuk megjegyezni, hogy a kerületben a választás eredményét a hazafias vasuti szavazatok nagyszáma (100-on jóval felül szavaztak Leitnerre) és a városi tisztviselők nagy részének szintén Leitnerre leadott szavazata döntötte el a fényes eredményű alkotmányos csatát, meg dr. Vázsonyi Vilmosnak a fővárosi VI. kerület országos nevű képviselőjének nagyszabású agitációja, ki vasárnap óta városunkban tartózkodott állandóan.

A dr. Leitner választásának eredménye kihirdetésekor igazán megható volt látni azt a határtalan örömet, melyet különösen a vasutas polgár asszonyok tanusítottak a vasutas és Leitner szavazókkal szemben.

A választás napján különben szerkesztőségünknek is terhes zaklatott napja volt.

Szüntelenül, csaknem egész napon csilingelt a telefon csengője s a lázas érdeklődők tömege állandóan keresett fel bennünket az egész ország területéről értesítésért, a választás folyamáról, eredményéről. Nem is szólva városunk számos lakosának kíváncsi nagyszámáról, a megye összes közönségein kívül a fő-

városi demokrata-kör minden 2 órában, dr. Leitner Adolf irodája, a „Magyar Táviróda“, a „Magyar Szó“ szerkesztősége, a Felsőmagyarországi Lzpek szerkesztősége, az Ungvári Lapok és még más több lapnak a szerkesztősége, Egger vári, a Rémi szálló tulajdonosa, képviselők, országos notabillitások stb. stb. de ki is tudná már fel is sorolni — szakadatlanul érdeklődtek nagy diadalunk felől.

Ma ismét csend van, hogy aztán annál inkább előtérbe lépjen újból: a hazafias népjólét igaz munkája.

Adja Isten, hogy úgy is legyen.

Eljen Bizony Ákos és dr. Leitner Adolf!

—k—

UJDONSÁGOK.

Áthelyezés. Dénes József máv. s.-titkár a budapesti jobbparti üzletvezetőség általános osztályából a miskolci üzletvezetőség I. osztályába helyeztetett át.

A honvédség köréből. Dr. Fodor Sándor miskolci 10 honvédségvezetőség tart. főorvos, dr. Pozsgay Lajos tart. segédorvos és Mennér Rikárd gyógyszerészgyi gyakornok a szolgálati kötelezettség teljesítése után volt tiszti rendfokozatuk megtartása nélkül saját kérelmükre a honvédség kötelékétől elbocsátattak.

A miskolci polgári egyesület közgyűlését — tekintettel a volt választási mozgalomra — február hó 5-re halasztotta el.

Kirendelés. Az edelényi főszolgabírói hivataltól az egyik szolgabíró szolgálattételre a központba rendeltetett, a másik szolgabíró pedig beteg. Dr. Tarnay Cyula alispán tehát Zsóry Lajos szolgabíró Mező-Kövesdről Edelénybe szolgálattételre kirendelte, hogy a főszolgabírói hivatalnál hiány ne mutatkozzék.

Gyengéd férj. Mit csinálnál szívem, ha most hirtelen meghalnék?

— Azt hiszem, megbolondulnék.

— Megházasodnál újra?

— Olyan bolond már nem lennék!

Adókövető bizottságok. A belügyminiszter rendeletet intézett Borsodvármegye törvényhatóságához az egyenes adókövető és felszámolási bizottságoknak 1905 től 1907. évi adókövetési időszakra leendő megalakítása tárgyában.

Tűz. Tűz volt a Bibonyi bérczen. A 300. számú pince tetőzete gyuladt ki s le is égett. A tűzoltóság gyorsan kivonult s elejét vette a tűz tovaterjedésének.

Az ev. ref. főgimnázium ifjuságának hangversenye. Kitűnően sikerült, tánccal egybekötött hangversenyt rendezet tegnap este az ev. ref. főgimnázium ifjusága a „Korona“ szálló disztermében. A mulatságon az intézet hozzátartozói kivül a nagyközönség is igen szép számban vett részt.

Miskolc város hajdu személyzete február hó 12-én a Horváth-szálloda disztermében Vattai Tóni zenekara mellett táncvigalmat rendez. — Kezdeté este 7 órákor. Beléptidj: Személyjegy 1 K 40 fill. Csaklád jegy (3 személyre) 3 K 60 fill. Karzat 60 fillér.

Közgyűlés. A miskolci közlegeltetési csoport február 5-én vasárnap délután 3 órákor a városháza nagy tanácstermében évi rendes közgyűlést tart, melyre az érdekelt közbirto-

kosságot ez uton is meghívja a gazda tanács nevében: Csorba József k. b. elnök.

Epizód Kossuth Ferenc miskolci látogatásáról. Igen lélekemelő és kedves epizód játszódott le Kossuth Ferenc miskolci tüneményes sikerű közéleti szereplése alkalmából a Korona-szálló előtt. Amint ugyanis Kossuth a 6 órai gyorsvonathoz eltávozóban a szállóból kijött: az ott álló és lelkesen tüntető hölgyközönség között odafordult Apostol Bertalan szirmai ev. ref. lelkész és országosan ismert jeles költő, valamint Töltéssy Ferenc miskolci polgár nejeihez s azokkal melegen kezet szorítva, „Éljen a haza!“ szavakkal kocsijába ült. A kedves jelenetet a körülálló nagyközönség lelkes éljenzéssel kísérte, hisz ez az üdvözlés az ünneplésben résztvett díszes hölgyeknek is szólt, Kossuth Ferenc részéről.

A posta gyásza. Sulyos gyász érte az elhunytak hozzátartozói kivül a miskolci m. kir. posta- és táviróhivatalt. Jankovics Mária telefonkezelő és Papp Jenő m. kir. posta és táviródatist halálával. Temetésük január 31-én délután volt a közönség és kartársaik nagy részvéte mellett.

Pályázatok. A vármegye legközelebbi rendes közgyűlésén tudvalevőleg egy aljegyzői és egy szolgabírói állás kerül megválasztás utján betöltésre. Eddig Lipcsey Zoltán megyei aljegyző a szolgabírói állásra, dr. Balogh Zoltán közigazgatási gyakornok pedig a III-ik aljegyzői állásra adták be pályázati kérvényeiket.

Az öszvér históriája. Garbai Sándor, a szociáldemokraták képviselőjelöltje, Hódmező-Vásárhelyen a választások előtt, beszédében igen sok derűs példalódzást használt föl. Egyet belőlük ime feljegyzünk.

Amikor a szabadelpártpárti szavazókról beszélt, akik azért nem engedik eltántoritani, mert a nagyapjuk is szabadelvű volt, a következő mesét illesztette beszédének a keretébe. Volt egyszer egy szegény ember, akinek egyedüli vagyonát az öszvére meg vajmi kis földje képezte. Egy napon így szólt a szegény ember az öszvérhez:

— Édes kis öszvérem. Ezt a kis földet veled most fel fogom szántani és dinyét fogok aztán rajta termelni.

Ha megérik a dinye, leszedem, beviszem a hátadon a városba, ott eladom. Ha megmarad valami dinye, azt hazahozzuk és megesszük. Én a belét fogom megenni, te a háját . . .

— Nem úgy van az, feleli az öszvér. Ha megesszed a dinye belét, akkor edd meg a háját is.

— Ejnye, fékomadta, fortyant fel erre a szegény ember. A nagyapádnak jó volt a szalma csutkája is és te neked a dinye hája sem kell.

— A nagyapámnak jó lehetett, szólt a jámbor állat, mert a nagyapám számár volt, de én már öszvér vagyok . . .

Garbai ötletességét kacagás jutalmazta s különösen akkor nevettek nagyot a jó magyarok, amikor az öszvert azon szabadelvű polgárokhoz hasonlította, akik a nagyapjukra való hivatkozással szavaznak a szabadelpártra.

Szelényi és Társa

könyvnyomdája és könyvkötészetében
Széchenyi-utca 34. szám. (A színházzal szemben)

bármily könyvnyomdai munkák: lakadalmi és báli meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, zárszámadások, táblázatok, kimutatások, művek, levélpapír és borítékok, czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkéik, névjegyek és itt fel nem sorolt egyszerű avagy több színben nyomandó munkák a legjutányosabb árak mellett és a legcsinosabb kivitelben készülnek.

Iskola-könyvek félvászon kötése 20 fillértől feljebb.

Kártya az iskolában. Egyik elemi iskolában történt. A tanító észreveszi, hogy az utolsó padban a nebulók összebujnak, teljességgel nem figyelnek és valami rejtelmes foglalatokodás iránt érdeklődnek. Nesztelenül a gyerekek háta mögé került.

Kohn, — mondja szigorúan, — hiszen tarokkot játszol.

— Nü ná, — feleli a kis Kohn, — tizenkét tarokk van a kezemben s nem játszok tarokkot!

„Millennium“-telep Nagyösz. Egyik gazdasági ág sem fizet úgy, mint a szőlőművelés. Az állami felügyelet és állami segélyvel létesített „Millennium“-telep a legmegbízhatóbb ojtvány beszerzési forrás; ezen ojtványtelep ma a legnagyobb és legüzemképesebb az országban. Ezen mintatelepet Bundig Károly szakavatott vezetése mellett az ország legjobb szervezett szőlőtelepévé fejlődött, miről tanuskodják a következő közjegyzőleg hitelesített Bizonyítvány. (B. h.) Alulírtak ezennel igazoljuk, hogy Bundig Károly „Millennium“-telep tulajdonosnak a nagyösi és nagyszentmiklósi határban elfekvő telepein 1904. évben következő szőlőszeti terményállományról van tudomásunk: Ripária Portalis (Gloire de Montpellier), Vitis Solonis és Rupestris Monticola (Rupestris du Lot) 4-es kötésű póznarendszeres 13 és fél kataszt. hold vesszőnevelő anyaiskola 37,125 tőkével; 3 és fél kataszt. hold zödojtványiskola körülbelül 300,000 drb. ez évben párosítással készített, részint sima, részint gyökeres 2 éves dugvány zödojtványnyai; 27 és fél kataszt. hold ojtvány és dugványiskola körülbelül 4,000 000 drb. eliskolázott fásajtványnyal és kb. 1 millió drb. amerikai és európai gyökereztetett dugványnyal. Nagyösz, 1904. évi július hó 30-án. Gábor János, Vincze György okl. szőlészek és telepkezelők, Grün Henrik könyvelő számtiszt és Bundig Antal telepvezető és oenologus. (B. h.) Az alólírt napon és helyen 1904. évi 179. ügyszám alatt általam felvett hitelesítési jegyzőkönyv alapján ezennel bizonyítom, hogy Grün Henrik könyvelő számtiszt, Bundig Antal telepvezető és oenologus, kiket személyesen ismerék, azután Gábor János és Vincze György telepkezelők, kik személyazonosságukat a birtokukban levő igazolványnyal igazolták, mindnyájan nagyösi lakosok, a fennebbi bizonyítványt előttem sajátkezűleg írták alá. Kelt Nagyszentmiklóson, ezerkilencszáznegyedik évi július hó (30) harmincadik napján. Simonsich Géza. kir. közjegyző. (P. H.) Ugyancsak a Bundig Károly tulajdonát képező pakéci és knézi 300 kat. holdas telepéről és 1027 drb. háló- és elismerőnyilatkozatokról, valamint az egész telepleírásról legközelebb hozunk hitelesített kir. közjegyzői okiratokat.

Mulatságok.

Febr. 4-én. A katonatisztek jelmezestélye a Koronán.

Feb. 11-én. Az „Iparos-kör“ jótékony célú táncmulatsága a Korona-szálló dísztermében.
A miskolci ipartestület zürtkörü táncvigalma a Korona dísztermében. Kezdeté este 8 órákor.

SZÍNHÁZ, IRODALOM.

Színházi műsor:

Csütörtök: „Vicemirális“, op. rette.
Péntek: „Lili“, énekes vigjáték.
Szombat: „Sodoma pusztulása“, szimf.

CSARNOK.

Tisza dalaiból.

— Paródiá Mártonffy Imrétől. —
(Arany János után.)

Mamuk klub, hol én most,
Tillaárom hajh!
Nem ru-zútok papírost,
Tillaárom hajh!

Se nem csapszék, se nem bott,
Szabadelvű párklub volt,
Tillaárom hajh!

Főcéhmester elbukott
Tillaárom hajh!
Pedig zsarnokoskodott.
Tillaárom hajh!
A pártja cserben hagyta,
A pénz ki nem futotta,
Tillaárom hajh!

Nagyon ártott annak
Tillaárom hajh!
Az első győzelmes nap,
Tillaárom hajh!
Meg a hideg, meg a hó
Egy csomó presszió,
Tillaárom hajh!

Bezzeg mennem kell nékem,
Tillaárom hajh!
Fucses az én mesterségem,
Tillaárom hajh!
Az országban azt mondták,
Tillaárom hajh!
Most keveset adunk rád,
Tillaárom hajh!
Választáson úgy látszik,
Nem kell már a pénz nekik
Tillaárom hajh!

Oh, hogy le kell mondanom,
Tillaárom hajh!
Bírsónyszéket otthagynom,
Tillaárom hajh!
Beszégődöm maholnap,
Ellenzéki harcoknak,
Tillaárom hajh!

Isten hozzád.

(Bajza József után.)

Bukásakor visszanéz Tisza,
Szomorúan int a pártja,
Holtakkal telve a fáj,
És a korán kimulottnak,
Szíve vérzik, szíve fáj!
Zeng felé a bucsuszó:
„Isten hozzád kimuló!“

Lloyd klubban áll asztalánál,
Csak roncokat lát pártjából,
Elbukott az egész táj,
Ámde bűja nem maradt el.
Szíve gyászol, szíve fáj,
Zeng felé a távol szó:
„Isten hozzád kimuló!“

Hü emberi kimaradtak,
Barátot se lát pártjából,
Letarolva a klub táj,
Bűja, mint az ég kíséri,
Szíve vérzik, szíve fáj,
Mely keservvel zeng szava:
„Isten hozzád, bús tanya!“

Mulnak idők, itt az ősz már,
Efeledte rég a pártja,
Ám a kedves Lloyd-klub táj,
Sirig képen él előtte,
Szíve gyászol, szíve fáj,
S a bukottak végszava:
„Isten hozzád bús tanya!“

Szerkesztői üzenet.

H. N. Helyben. A beküldött dolog már idejét multa.

Laptulajdonos: Szelényi Lajos.

Építetők figyelmébe.

Mivel olcsó anyagbeszerzési forrásaim vannak, kedvező árak mellett építetek úgy helyben mint a közel vidéken

polgári és uri lakóházakat, nyaralókat, villákat, gazdasági épületeket,

szóval minden a szakmamba vágó munkákat olcsón és szakszerűen végzek.

Készítek továbbá **terveket és költségvetéseket** jutányos árak mellett.

Demeter József

okleveles kőmíves mester

MISKOLCON, SÖRHÁZ-UTCA 3. SZÁM ALATT.

Kerestetik

f. évi augusztus hó 1-ére
egy földszinti 3—5 szobás
tiszta és száraz

lakás

valamely nem rég épült
házban.

Értesítés küldendő Polgár György
gimn. igazgatóhoz, Szemere-u. 19.

SZELÉNYI ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA MISKOLCON

Szőlővessző !!

A világhírű

DELAWARE

adja a legjobb bort!
Oltani, permetezni nem kell!

A filoxerának ellenáll!!!

Leírását ingyen küldöm meg bárkinek.
Nagymennyiségű Delaware-vessző és
szőlőoltvány-**eladás!!**

Cím:

Szigyártó Nagy Mihály

Felső-Szegesd.

Lugasvesszők 20 drb. két órással csak 10 kor.